

Stimată doamnă Anton,

Odorheiu Secuiesc,
16.03.2024

Mi-a plăcut foarte mult prezentarea dumneavoastră despre cartea „Hotul de cărți” în cadrul activității „Oră de limbă și literatură română ... altfel”, organizată cu ocazia Zilei Naționale a Lecturii.

Nu am avut nicio îndoială în legătură cu care va fi cartea câștigătoare pentru mine.

În primul rând, am avut cartea acasă, așa că nu a trebuit să o caut în bibliotecă. Pe de o altă parte, mi-am dat seama că și eu și cartea am primit o nouă șansă, deoarece în urmă am început să citesc cartea, dar am simțit că tema cărții este prea serioasă. De obicei cărțile bazate pe istorie nu sunt ușoare pentru suflet.

Trebuie să recunosc că mi se pare incredibil să gândim la faptul că câte inimi și vieți omenești au fost distruse în timpul războaielor de-a lungul istoriei. Cartea lui Markus Zusak a prezentat într-un mod foarte frumos viața unei familii sărace care a trăit orgoliile războiului. Mi-a plăcut prezentarea făcută despre viața unui hot de cărți care a descoperit cuvintele și a găsit un prieten adevărat în persoana lui Rudy și Max, precum și situația Germaniei naziste în timpul războiului.

După citirea cărții m-am gândit mai des la motivul pentru care atât de mulți oameni nemuritori au trebuit să treacă prin lucruri teribile. Erău și ei oameni. Dumneavoastră ce părere aveți?... Care a fost scopul liderilor? Liderii sistemului s-au comportat așa din cauza fricii? Sau războaiele ar fi avut un motiv mai important?

Nu știu, dar cred că nu vom primi niciodată un răspuns sigur la aceste întrebări. Oamenii sunt mereu curioși de istorie, dar de multe ori îmi dau seama că nu are rost să ne batăm pe aceste informații, pentru că nu putem să modificăm trecutul, avem influență doar asupra prezentului și

asupra viitorului. Sper că în zilele noastre nicio persoană neminovată nu trebuie vreodată să treacă prin atâtea suferințe. Cum a menționat naratorul în carte: „Era o fată care avea un munte de urcat.”. Totul a început și s-a încheiat cu o tragedie, a cărei supraviețuitor a fost Liesel.

Îmi pare rău că cartea nu a împăratăsit mai multe gânduri referitoare la cartea scrisă de către Liesel, pentru că Liesel a descoperit puterea cuvintelor și a ținut-o în mână ca pe miste mari și le va presăra pe aceste cuvinte ca o ploaie.

În timpul citirii, personajele operei s-au apropiat de inima mea, mai ales omul cu mirasul prieteniei, care știa ce este umanitatea, care a fost Hans Hubermann. S-a formulat în mine o idee foarte importantă în legătură cu această viață: „Dar există oare laxitate în recunoașterea fricii? Există laxitate în a fi bucuros că ai supraviețuit?”. M-am gândit de mai multe ori la acest citat și am ajuns la concluzia că nu există un răspuns corect, fiindcă depinde de valorile fiecăruia.

După ce am citit cartea, am urmărit filmul, care a depășit așteptările mele. Din anumite motive am fost cu adevărat captivată de film, chiar dacă în obicei filmele nu-mi transmit atâtea de multe emoții ca cărțile. Mi-a plăcut foarte mult că cu mici diferențe filmul a insistat asupra celor scrise în carte. Pentru mine a fost interesant, dar în același timp înspăimântător că „Hatul de cărți” a început cu cuvintele morții, deoarece m-a zguduit și frigul cât de ușor vorbește naratorul despre o viață umană.

După opinia mea filmul o prezintă pe Liesel cu o personalitate mult mai rebelă, în timp ce Rosa Hubermann este o persoană mai puțin intensă.

Se învânteau sentimentele în mine și mai ales datorită următoarei propoziții: „Un om este la fel de valoros ca cuvântul său”. Cred că afirmația e adevărată pentru umanitatea de astăzi și toată lumea ar trebui să aibă în vedere această propoziție în timpul vieții.

În total, a fost o carte foarte minunată. Am învățat despre întrebări foarte serioase și dificile.

Când am terminat lectura, am simțit admirație față de oamenii care au experimentat aceste îndepliniri, dar în același timp, am simțit și durere, fiindcă am luptat cu lacrimile mele. A fost uimitor.

A înfrunțat sufletul meu. Am rămas fără cuvinte, doar am stat și am plâns. Putine cărți pot avea o asemenea reacție. Este o carte care provoacă gânduri și are un sens profund chiar dacă este tragică.

A avut un mare impact asupra vieții mele, pentru că sunt sigură că voi gândi diferit la anumite lucruri.

Aș vrea să vă mulțumesc că ați recomandat-o pe această carte, a fost o lectură plăcută, plină cu emoții. A fost o ocazie foarte bună pentru studenții noștri maghiari de a îmbogăți vocabularul într-un mod neobservat.

Cu respect,
Gottárd Sarolta

Destinatorul: Dama Anton

Expeditorul: Gottárd Sarolta

Scoala de proveniență:

Liceul Pedagogic „Benedek Elek”

Localitatea: Gdorheim Secuiesc

Clasa a x-a B

Profesor îndrumător: Bota Adrién